

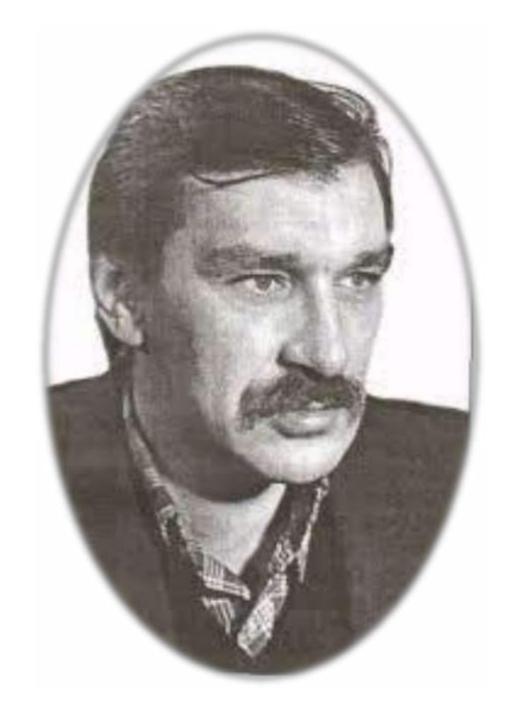

УСЕ ЖИВЕ НА ЗЕМЛІ РАДІЄ ВЕСНІ!

Зміни в природі навесні настають так швидко — ніби за помахом чарівної палички! Здавалося, лише вчора набубнявіли бруньки на деревах і проклюнулась перша травичка, а сьогодні вже квітують сади і луг вкрився квітковим килимом. А ще навесні повертаються з вирію птахи.

Весну оспівують поети і письменники. У цьому розділі ми прочитаємо вірші Анатолія Костецького, Зоряни Живки, Миколи Сингаївського, українську народну казку «Зайчик і весна», та оповідання Олега Буценя про те, смішна пригода трапилася з маленьким мурашкою саме навесні.

Анато́лій Гео́ргійович Косте́цький

(6 грудня 1948 —

10 березня 2005)

Український дитячий письменник, перекладач, мовознавець.

Весна дарує кожному, що треба і що хочеться.

Полям — сніги поталі, лісам — траву і листя, птахам, які вертають, дарує рідні гнізда.

По жмені ластовиння весна дарує дітям, а мамам — ранки сині та перші ніжні квіти.

Річкам дарує воду, зернинам— теплу землю, а сіячам— роботу, почесну і веселу.

Весняні дарунки

- 1. Що дарує весна полям, лісам і птахам?
- 2. Чим обдаровує весна дітей та мам?
- 3. Що отримують від весни річки, зернини та сіячи?
- 4. Яких подарунків очікуєш від весни ти?

Зоряна Живка

Справжнє ім'я Зоя Жук. Народилася 1983 р. в м. Києві. вірші та малу прозу. Пише Твори для дітей публікувалися у ряді тематичних збірників, альманасі «Сонячна Мальвія» (2007), а також у часописах «Малятко», «Пізнайко», «Стежинка», «Зернятко», «Крилаті», «Наша віра», «Місіонар», «Життя» та ін.

Тендітні долоньки травички

Тендітні долоньки травички Тягнуться до неба. Можна сховать рукавички I шалика вже не треба. Небо, ніби очі дитини, Усміхнено-привітне. Сонцем заквітчана днина – Радісно-погідна. Вітерець заклопотано-хмарний Поспішає у справах, несеться... Як же довкола гарно! Весна у серці!

1.Які зміни сталися з людиною і природою навесні?

2.Як ти розумієш слова «тендітні долоні травички тягнуться до неба»? 3 чим авторка порівнює молоду травичку?

Микола Федорович Сингаївський

(12 листопада 1936, с. Шатрище — 22 лютого 2013, м. Київ) — український поет, автор пісні «Чорнобривці». Молодший брат літератора Петра Сингаївського

Весняні дзвони

Дзвенить на вулицях сріблінь, неначе дзвоники: тінь-тінь. Спинись, прислухайся на мить, на річці крига аж дзвенить. Бурульки краплями дзвенять і, мов проміння, мерехтять. I дзвінко десь виводить птах, і дзвонить вітер у гілках. Весна-красна до нас іде і за собою дзвін веде. А березень спиняється і з усіма вітається. Біжать до нього діти і просять ще дзвонити

1. Які ще весняні голоси ти можеш почути?2. Який настрій викликає в тебе вірш?

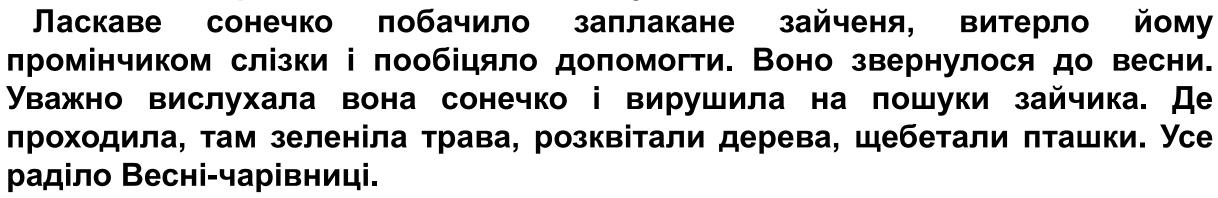

Зайчик і весна

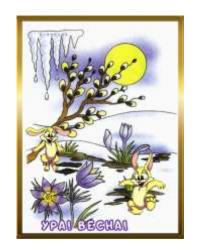
(Українська народна казка)

Був гарний, погожий день. Маленький зайчик сидів під кущиком і дивився на свій старенький кожушок.

— Ой горе мені, — плакав бідолашний, — сніг розтанув, ніде заховатися, скрізь видно мій білий кожушок.

Нещасне зайченятко, яке сиділо під кущиком на купці сірого снігу, раптом із жахом побачило, як останній сніг розтанув, і навколо нього розцвіли проліски. Тремтячий зайчик підвів голову і помітив дівчину незвичайної вроди. Вона була одягнена в шати з прекрасних квітів. Вітер грався її русявим волоссям, а пташки співали для неї найкращих пісень.

- Ти хто? зачаровано запитав зайчик.
- Я весна, лагідно відповіла дівчина, сонечко розповідало про твою біду. Ось дивись. Це тобі.

Вона простягнула йому гарненький сірий кожушок.

— Дякую тобі, Весно! — закричав зайчик. — Тепер ніхто не побачить мене серед кущів!

Одягнувши нового кожушка, щасливий зайчик зник у лісі. А весначарівниця помандрувала далі, даруючи всім радість і втіху.

- 1. Чому плакав зайчик?
- 2.Хто втішив маленького зайчика?
- 3.Про що попрохало сонечко Весну?
- 4.Який вигляд мала Весна-чарівниця?
- 5.Як весна допомогла зайчику?
- 6.Що дарує весна людям?

Олег Буцень «Солодкий дощ»

Закінчилася зима. Прокинувся муравлик від довгого сну. Поворушив мляво рудими вусиками, випростав лапки— час за роботу братися. Побіг на розвідку.

Як гарно навколо! Сніг недавно зійшов, приємно парує вогка земля. Заспівали пісень дзвінкоголосі пташки. То там, то тут зеленіє перша травиця. А ось вилізла з моху волохата квітка сон.

— Ой, як ти мене налякала! — зупинився на хвильку перед нею муравлик. — Думав, потвора яка. Зараз і кінець мені буде. — Поворушив невдоволено вусиками і поповз собі далі. Коли це згори щось йому ляп! Краплина. Та яка ж велика! Мало не прибила бідолаху.

Обтрусився муравлик і щодуху додому. Прибіг у мурашник, репетує:

— Закривайте мерщій входи: дощ починається!

I такий галас учинив — уся мурашва позбігалась. Заметушилась. Нумо входи-виходи закривати, щоб вода у мурашник не просякла.

Коли хтось каже:

- Братця! А наш муравлик від дощу солодкий. Ось покуштуйте його. Кинулась мурашва до нього, обнюхують, смакують — справді солодкий!
- Де ж ти солодкий дощ бачив? питають.— На небі ні хмаринки не було.
- Не знаю,— ніяковіє муравлик. Я під березою біг. А мене щось мокре зверху лясь!
- Так то ж не дощ, а берізчині сльози. Сік капає. Ану, веди нас туди. побігли за муравликом по березовий сік.

Стоїть береза в лісі. Кап-кап-кап,— на сухе листя скидав великі краплини соку. Кажуть: то береза плаче. Чого? Від тепла, від сонця, від радості, що знову весна прийшла. Тому і сльози солодкі.

- 1.Хто прокинувся від зимового сну?
- 2. Чому квітка налякала муравлика?
- 3. Чому муравлик став солодким від дощу?
- 4.Яку користь приносить людям березовий сік?
- 5.Які зміни в природі навесні ти помітив дорогою від дому до школи?

